

10.10.84

Vedlagt noen notater og innlegg til forberedelse til
KK-konferansen.

Innlegg til Klassekampens debattsider

Som trofaste lesere av Klassekampen (KK) ventet vi med spenning på oppsummeringen av møtet om KK som ble holdt i Oslo i midten av september. Endelig skulle det bli en skikkelig debatt om linjer, prioriteringer og holdninger, trodde. Møtet var bra det, som en begynnelse.

Omsider fikk vi også et referat fra møtet, i avisa. Et forsåvidt hederlig referat, men konklusjonen forskrekka oss. Møtet og kritikken var satt inn i en kampanjeramme!

Møtet hadde kommet i stand for å høyne entusiasmen blandt folk til høstens store verve- og salgskampanje! Det kunne ihvertfall referatet tyde på. Enten må vi eller KKs redaksjon ha

misforstått det hele totalt, eller (for å være litt mistenksomme) går KKs redaksjon bevisst inn for å ufarliggjøre kritikken mot avisa gjennom å sette den inn i denne sammenhengen.

For oss, og sikkert for de fleste andre, handlet møtet om VÅRE (lesere og selgeres) mulighet til å ha innflytelse på KKs valg og behandling av stoff, påvirkning av politikken etc. Kort sagt, våre muligheter til å være med og bestemme hva slags avis vi vil ha.

Skal KK være venstresidas VG eller finnes det andre alternativer.

Hvor godt avisa selger er naturligvis ikke noe mål på hvor god avisa er innholdsmessig.

En ting som ihvertfall kom tydelig fram på møtet om KK var at folk ser på KK som en avis hvor de har mulighet til å få gjennomslag for kritikk, hvor de går ut fra at de blir hørt og tatt alvorlig når de krever debatt om avisas utvikling. Sann sett er KK sannsynligvis et enestående tilfelle i kapitalismens Norge. Dette er en enorm resurs for avisa, men er redaksjonen oppmerksom nok på dette? Ser redaksjonen det som en ressurs i det hele tatt, eller er det bare brysomt med en masse mennesker som legger seg opp i arbeidet og krever å bli hørt. Sann som vi har oppfattet det finnes det et stort oppdemmet behov for diskusjon om KK blandt leserne. Og det som forundrer oss er hvorfor redaksjonen ikke sjøl driver den debatten. Hvorfor blir ikke KKs egne spalter brukt til en skikkelig debatt om hva slag avis vi ønsker oss. Hvorfor blir vi ikke presentert en møteplan hvor redaksjonen går i spissen for å ordne lignende debattmøter om KK andre steder i landet, som det som ble holdt i Oslo. Vi kan ikke si oss fornøyd med et eneste kritikkemøte!

"HISTORIEN OM DEN STORE ENIGHETEN"

(noen momenter til ettertanke foran KK-konferansen)

I løpet av de siste årene har det vært mange kampanjer men lite politisk kamp om KA i partiet. "Alle" er enige om at avisa er god (med diverse mangler og feil), "alle" er enige i det stående ~~kamp~~ KK -direktivet, kampanjemålsettingene osv. Det er grunn til å spørre om ikke det er en overflatisk enighet.

For å ta utgangspunkt i noen harde fakta. Det er en realitet at store deler av partiet ikke gjorde noe som helst med avisa i samband med siste vinterkampanje. Løssalget har første halvår gått kraftig tilbake. Flere DS-er har ikke KK-ansvarlige og endel av de som finnes har lite innflytelse og makt ~~xx~~ å få satt vedtak og tiltak ut i livet.

På konferansen bør vi diskutere årsakene. Jeg er overbevist om at en del av forklaringa fortsatt er at bare et mindretall i AAF(m-1) vurderer KA-salg & verving som politisk massearbeid vi bør drive for å øke ml-rørslas innflytelse.

I løpet av det siste halvåret har det også kommet en god del kritiske merknader mot avisas innhold og debatten er velkommen. Jeg er enig i enkelte saker og har forsøkt å ta hensyn til dem i AAs vidre planer (jfr. TF-artikkelen). Men er samtidig krasst uenig i deler av den kritikken som framføres i partiet (bl.a. mener jeg det finnes syndikalistiske og sekteriske understrømninger). Men denne uenigheten er forsåvidt ikke så viktig, debatt er fornuftig uansett.

Det som er ille er derimot følgende: Uansett hva som står i KK, uansett hvilke mangler som rettes opp, uansett om debatten blomstrer eller holdes nede, så ser ikke det ut til å ha den ringeste innvirkning på det praktiske KK-arbeidet. I Oslo var det et kritikkmøte om avisa med mange synspunkter og innlegg. Mye som redaksjonen tar alvorlig og vil forsøke å følge opp. Men et symptom: lørdagen etter møtet møtte det opp en person fra Oslo-partiet til løssalget fra Egertorget (utenom noen KK/Duplo-folk), neste lørdag heldigvis noen flere, deretter knapt noen igjen. Fra ei gruppe på Grünerløkka få vi leserbrev om at det er en skandale at omtalen av debattmøtet er trykt på kampanjesida.

øånt vil kameratene ha seg frabedt. Å knytte kritikken av KK til arbeidet med å spre avisa er å "ufarliggjøre kritikken".

Hva skal en med fiender når vennene stiller opp sånne båser for det politiske arbeidet? Men jeg trur det er en tendens. Akkurat som jeg frykter at det på arbeidsplassene finnes alt for mange partikamerater som ikke nøler med å heve stemmen, pekefingeren og stille krav når det gjelder dekninga av tariffspørsmål, fagforeningskamp, arbeiderklasseinretning mer generelt osv., men som samtidig gir blaffen i AA-arbeidet også om kritikken gir resultater.

Jeg skriver av erfaring, for akkurat det opplevde vi i de første årene etter 1979 da denne stypen stoff reelt ble kraftig oppprioritert. Nå har vi forsøkt å relansere torsdagsavisa som "faglig spesial". Mange er for. Men vil det øke utbredelsen? Tida vil vise det, men det er ingen sjølsagt ting. (Nevn ikke unntakene, de finnes, men kan på landsbasis telles opp med ti fingre).

I Oslo opplevde vi i høst at KK-utvalget satte som motto for høsten at det ikke skulle være noen kampanje. Det skulle istedet komme "jamnt arbeid". Javel, men hva var poenget når AA faktisk har en fast høstaksjon med tilbud, vervefolder og det ~~xx~~ hele?

For å sette tingene mer på spissen. I Oslo og endel andre fylker trur jeg vi strir med følgende problem. 1)

Kadrene på ymse nivåer syns vi burde hatt en annen avis som spesielt hadde mye mer stoff på deres felt (~~øbakene~~ skifter og er dels motstridende) 2) Uansett er de (med noen svært hederlige unntak) personlig likegyldig til spredninga av avisa. Det viktige er at den er god eller blir mer tilfredsstillende for dem sjøl. 3) AA-arbeid blir ikke bedømt som en helt grunnleggende form for kommunistisk partiarbeid.

S. A.

Det har ei tid blitt stilt spørsmål om hvorfor det er årlige kampanjer for avisa "Klassekampen" og om ikke dette arbeidet tar for mye tid. Det er derfor behov for å få avklart hvorfor vi må drive slikt arbeid, hva vi ønsker med avisa.

For kommunistiske prinsipp dreier seg ikke bare om meninger og standpunkt på strategiske og taktiske spørsmål. Problemet nå er ikke at slike saker diskuteres mye, men denne debatten må utvides til også å dreie seg om partiets arbeid for å revolusjonere klassen, hvordan kommunisme skal bli noe anna enn en teoretisk konstruksjon.

Det går godt an å sloss for en del teoretiske kommunistiske prinsipp, men samtidig revidere andre, feks prinsippa for partiets politiske kamper og for propagandaarbeidet spesielt.

Lenin sidestiller tre former for kamp der partiet må "delta": økonomisk, politisk, teoretisk (Hva Må Gjøres s.34).

Å begrense partiets politiske arbeid til "den organiserte arbeider, syndikalistiske eller trade-unionistiske kampen", kaller Lenin økonomisme. Det er å overlate klassekampen til massenes egen spontane aktivitet.

I seg sjøl er økonomisk kamp nødvendig for å verne om interessene til arbeiderklassen, for å drive fram klassekampen og den er gunstig for å spre ideer om sosialisme. Men det betyr ikke at politisk agitasjon/propaganda forutsetter økonomisk kamp eller at det er en "naturlig" følge av den økonomiske kampen. For politisk kamp lover nødvendigvis ikke "absolutt noen handgripelige resultat i det hele tatt". Den politiske kampen dreier seg om områder ofte langt vekk fra arbeiderklassens egen spontane kamp mot utbytting og dens egen erfaringsbakgrunn.

"Arbeiderklassebevisshet kan ikke bli ekte politisk bevisshet med mindre arbeiderne blir lært opp til å svare på alle tilfeller av tyrranni, undertrykking, vold og misbruk, uansett hvilken klasse som blir berørt - og med mindre de i tillegg er lært opp til å svare ut fra et sosialdemokratisk standpunkt og ikke noe annet, (Samme s.81)".

Ei Landsomfattende avis, som propagandist og kollektiv organisator er det viktigste redskapet Lenin stiller opp for de revolusjonære. Men Lenins prinsipp for politisk kamp, betydninga av systematisk og organisert propaganda-arbeid spesielt innretta på arbeiderklassen revideres daglig av alle praktiske(?) unnskyldninger for å drive denne type politisk arbeid. Viktighedeler av partiet preges ikke av at det jobber systematisk etter ei slik kommunistisk linje for prop. arbeid. Men de har en praksis innafor systemets rammer, feks om reformer innafor kapitalismen. I seg sjøl er slikt arbeid nødvendig, men utilstrekkelig. Å begrense partiets arbeid til i hovedsak å dreie seg om dagskamp, tariffspørsmål og boligkamp det uttrykker ei politisk linje for å sloss innafor kapitalismen ^{rammer.} Den vil ikke forberede massene på at dette systemet må styrtes. Mot denne innsnevringa må ei kommunistisk linje være å drive utover den økonomiske og kampen, kontinuerlig arbeid med allsidige avsløringer av heile systemet. Det må altså også være å spre denne propagandaen systematisk. Å overlate denne spredninga til Narvesen lukter det lite revolusjonært av. Det var muligens slik innstilling Mao tenkte på da han sa at

"Det finnes folk innenfor våre ledende organ på noen steder som mener det er nok at lederne kjenner til partiets politikk, og at det ikke er noe behov for å la massene få kjennskap til den. Dette er en av de viktigste grunnene til at noe av arbeidet vårt ikke kan utføres med bra resultat, (Mao: Skrifter s.260)".

På den andre sida kan man jo også si at når Narvesen kan, så burde flere kunne se seg i stand til å spre partiets propaganda. Dersom det er sånn at det er viktig å spre anti-rasisme innafor arbeiderklassen, så holder det ikke å selge 1.mai nummeret, i beste fall kanskje.

Hvilke andre midler enn det systematiske propagandaarbeidet har vi til å påvirke proletariatet på spørsmål som; kvinnefrigjøring, anti-rasisme, anti-imperialisme, støtte til frigjøringsbevegelser, kritikk av "fredsbevegelsen", mot Sovjet og USA, for nasjonal sjølråderett, miljøspørsmål, korrupsjon, tariffoppgjør, ~~og~~ parlamentarisk arbeid. Andre propagandamidler som muntlig prop., tidsskrift og løpesedler er nødvendige supplement. Men de kan ikke erstatte den landsomfattende dagsavisas muligheter.

Er det viktig med ei avis som avslører Sovjets militærbase på Svalbard? Er det viktig om arbeiderklassen leser borgerlig

forståelse for Jaruzelski (Dgbl, NRK) eller om vi sprer Klassekampens omfattende støttereportasjer for Solidaritet?

I ei tid med voksende arbeidsløshet og muligheter for fascisme og resignasjon må ikke den politiske kampen undervurderes.

"Klassekampen" har vist si store betydning i streiker og aksjoner. Men solidariteten innad i klassen må gjenreises. Transportstreiken viste nettopp hvordan borgerskapets makt over media brukes til splitt og hersk, til å spre den fordummende egoismen. Sjøl om solidaritet opplagt eksisterer i en viss grad, så har ikke Lenins ord om politisk bevissthet noen mindre gyldighet idag, selv når det gjelder solidaritet innad i klassen eller innad i det norske folket. Men den politiske bevissheta må stilles større krav enn det, forholda for den samiske nasjonen er nyttig å trekke fram her.

"Klassekampen" viste si store betydning som kollektiv organisator under Alta-kampen. Den mobiliserte til Stilla, selv utafor Norges grenser. Avisa forklarte den norske imperialismen vis a vis sameland. Den tok opp miljøspørsmål som en viktig del av kampen mot utbygginga. Men avisa nådde og når begrensa ut. Jeg vil påstå at en av hovedårsakene til at Alta-kampen til slutt ble tapt, var den usolidariske holdninga fra den norske arbeiderklassen som er fora opp på sjåvinisme og fordommer overfor samene. Som fores opp på at "lovlig fattede vedtak må fdes". Det burde vært landsomfattende streiker mot annekteringa av samisk område, det burde vært omfattende protester og aksjoner. Skal vi da ikke stille oss oppgava her og nå å systematisk kjempe for politisk innflytelse i arbeiderklassen, er noe av selve eksistensberettigelsen for oss som revolusjonært parti borte.

Derfor må propagandaarbeidet intensiveres. Poenget med kampanjer er å trimme denne sida ved partiets virksomhet. Resultatet til nå skulle vise behovet for noe sånt. Derfor er heller ikke kampanjer og permanent KK-arbeid noe som er begrensa til perioder med vanskelig økonomi for avisa.

Videre. Å ikke drive sånt organisert arbeid reiser også spørsmålet om partiets masselinje. Noen ser ut til å redusere dét til eksistensen av en masse linjer. Vel.

Dersom det ikke er massene som skal gjøre revolusjon, da trengs det ikke systematisk propaganda for kommunismen. Dersom massene er uviktige i støttearbeid for frigjøringsbevegelser så trengs ikke avisa i spesielt større opplag. Dersom massene ikke skal mobiliseres mot Sovjet, krigsfare og München-politikk så trengs ikke

flere aktivister. Dersom det er uviktig å utvikle og spre kommunistenes syn på kvinnekampen, da holder det med spredning gjennom Narvesen. Men så er altså ikke alle like fornøyde med innholdet. Det er nødvendig med løpende kritikk og debatt for avisa må aldri slappe av på spørsmålet om hva som propagerer. Men sjøl med ei dårligere avis vil ikke prinsippet om kommunistisk propaganda arbeid vært noe anna. Derfor mener jeg innvendingene stort sett er billige påskudd for å slippe å stå fram som revolusjonære. Og det er ikke det at det alltid er like lett å spre avisa. Det kan ta år før en får gjennombrudd på en arbeidsplass, studieplass. Det vet jeg av egen erfaring. Men om vi svikter denne oppgava med å spre partiets syn nå i en legal periode, og utsetter det til tider med hardere undertrykking, da trur jeg det er opp til flere personer som lurert seg sjøl.

Derfor bør avisa snarest forsøkes innarbeida på arbeidsplasser, spesielt de større.

Det er viktig å understreke at det er det tålmodige, langsiktige løssalg som gir resultat, -også i form av nye abonnenter. Verving av abonnenter er klart det mest effektive for å kunne få spredd avisa hver dag. Og dersom det er umulig å få til regelmessig løssalg er ikke verving av abonnenter noe mindreverdige, snarere tvert imot. Og om det skaper store problem å få spredd avisa i arbeidstida, så heller boligsalg, salg utafør butikker som fungerer, enn luftslott og papirvedtak.

Flere arbeidsplasslag sprer avisa jevnlig. Dette er gjerne arbeidsplasser der både kommunistene og arbeidsfolka ellers er aktive både i økonomiske kamper og opptatt av politiske spørsmål. Også andre kamerater i og utafør partiet gjør en stor innsats for avisa. Større deler av partiet bør lære av den erfaringa de har og den politiske linja de i praksis står for.

For bør ikke folk stille spørsmål ved si eiga masselinje dersom de i årevis ikke har evna å verve abonnenter for avisa? Hvilket forhold har slike folk til venner, arbeidskamerater? Kjek og grei stilen holder ikke i lengden, om ikke måla for vårt politiske arbeid skal reduseres til tilsvarende bedagelige nivå.

HØSTEN -84- INGEN KK-KAMPANJE I OSLO

KK-utvalget.

Ja, vi MENER det, sjøl om vi også mener at denne høsten skal Oslo-partiet prioritere KK på topp i det eksterne arbeidet sitt. Det vi mener med ikke kampanje, er at vi vil legge hovedvekta på framgang i det faste, jevne arbeidet som ikke bare opprettholdes i 14 dager eller 2 måneder, men noe som kan gjøre oss i stand til å spre avisa til flere folk både høsten -84, våren 85, og videre.

KNYTT KK-ARBEIDET SAMMEN MED DISKUSJONEN OM INNHOLDET I AVISA.

Borgerskapet har forlenget starta den ideologiske offensiven foran neste års valg. Oslo er fattig, Norge er fattig, folk må vise ansvar og moderasjon, og slett ikke slåss. Hva har vi å stille opp med: avsløringer av hvordan krisa rammer, store og små, hvem stikker av med rikdommen, i Norge og utenlands, eksempler på folk som tar kampen opp, avsløring av sosialdemokratiet, perspektivene på revolusjon og sosialisme. Hva vil vi at folk i Oslo skal få vite om nedskjæring på sjukehusa, Sovjets krigsføring i Afghanistan, kullgruvestreiken i England, hvorfor DNA ikke lover gjeninnføring av minst 6 egenmeldinger i året? Og hvordan synes vi at avisa fungerer

på viktige områder?

Vi håper at KK-møtet den 16. september (se egen annonse, red.) skal åpne for synspunkter og kritikk av innholdet i avisa, og at denne diskusjonen kan bli ført videre lokalt, både på arbeidsplasser og i boligstrøk.

NØKKELORD: ORGANISERING.

Men for at kritikk og forslag ikke bare skal bli ørkesløst prat, må vi ta alvorlig på organiseringa. Når vi ser spredning av KK som MASSEARBEID, ikke bare "å selge noen aviser", er det klart at det ikke kan overlates til noen få

enkeltpersoner som gjør sine skipertak hver gang det er kampanje. Laga må ta samla ansvar for propagandaarbeidet sitt, ta utgangspunkt i hvor de står i dag, og sette egne målsettinger for utvikling.

Vi ønsker jo også å organisere massene. Ett nivå er å organisere kjøpere til å bli abonnenter, videre ønsker vi å organisere flere abonnenter til å spre avisa sjøl, som bud og som selgere. Og vi ønsker å organisere folk til RV-grupper, studiesirkler, eller politiske diskusjoner.

Med dette perspektivet tror vi at nettopp styrking av arbeidet med KK kan utvikle partilagets lokale arbeid og innflytelse.

ER DET IKKE LOV MED SPESIELLE AKSJONER OG OPPLEGG?

Tvert imot - det er nødvendig! Avisas har sin årlige høstaksjon i perioden 15/8 - 1/11. Den omfatter tilbud til nye abonnenter, brev til forhenværende abonnenter, annonser, og en vervebrosjyre. Vervebrosjyren vil være klar ca. 1. sept., se i KK for melding og bestilling. Det er mulig å bestille utdelingsaviser til billig pris for verveaksjoner i boligstrøk eller på arbeidsplasser. Fornyingsansvarlige i bydeler vil få tilsendt lister over stoppa abonnenter - og når vi skal snu

stagnasjon i abonentallet til framgang, kommer vi ikke uten diskusjoner med de gamle.

Bruk tilbudet og vervemateriellet!

Målsettinga for høstaksjonen er at vi skal verve 430 nye abonnenter i Oslo. Ingen voldsom oppgave, hvis flere enn KK-ansvarlig deltar. Og nettopp for å trekke med de som ikke har solgt eller vervet på lang tid, er det viktig med FELLES aksjoner lokalt, enten det er en fin tema-stand med flere folk på det vanlige salgsstedet, konsentrert oppsøking av ALLE gamle abonnenter i strøket i løpet av ei uke (gå to og to), utdeling av aviser med verveslipp på en arbeidsplass der vi ikke har solgt før, eller andre ideer.

Skal høsten bety større omland rundt partiet, flere lesere og abonnenter for KK, flere aktivister i kampene som kommer? Det står på oss.

FANT

